

må her tages i betragtning, at FN vil fejre sit 25-års jubilæum på tærskelen til det andet udviklingsår, og at der stadig er et påtrængende behov for bestræbelser på at fremme og sikre respekten for det enkelte menneskes rettigheder.

Det er klart, at erklæringer om de faktorer, der er mest betydningsfulde i internationale og menneskelige relationer, kun vil være nyttige, hvis de hviler på den bredest mulige støtte inden for medlemskabet, herunder fra de regeringer, som har et særligt ansvar for at fremme og opretholde international fred og sikkerhed. Enhver splid eller uoverensstemmelse af nogen betydning med hensyn til en sådan eller sådanne erklæringer ville være stik imod selve deres formål og kompromittere deres brugbarhed. Samtidig må vi, som Lord Caradon så rigtigt udtrykte det, være besjælet af en fast vilje til i fremtiden at opnå bedre resultater, end vi hidtil har gjort.

Til det forberedende udvalg er der indkommet en række forslag om, hvilke forskellige områder sådanne erklæringer kunne dække. Den i paragraf 34 i udvalgets beretning indeholdte liste er vel nok noget for ambitiøs, og det i generalforsamlingen fremlagte resolutionsforslag er da også langt fra udførligt i denne henseende. Udfra et praktisk synspunkt finder jeg, at resolutionsudkastet i paragraf 6 peger på den eneste farbare vej, nemlig at overlade det til udvalget for De forenede Nationers 25-årsdag, som forventes nedsat efter denne debats afslutning, at opstille en prioritetsorden og udarbejde udkast til de tekster, der skal forelægges jubilæumssamlingen. Ved udførelsen af dette arbejde vil udvalgets medlemmer utvivlsomt ønske at søge bistand ikke alene fra generalsekretæren,

som under hele debatten og under behandlingen af dette spørgsmål har vist sagen en så aktiv og konstruktiv interesse, men også fra andre medlemstater, ligesom udvalget utvivlsomt vil have opmærksomheden henvendt på de berørte problemers relative betydning og sandsynligheden for at nå til den brede enighed, som er en forudsætning for, at bestræbelserne overhovedet kan blive til nytte.

Den danske regering har gentagne gange understreget betydningen af at bringe den unge generation og FN nærmere til hinanden. Vi mener, at de nationale myndigheder bør gøre deres yderste for at udbrede oplysning blandt ungdommen om De forenede Nationer og om organisationens principper, formål og resultater. Dette burde forenes med bestræbelser på at engagere de unge konstruktivt og aktivt i at styrke hengivenheden til de idealer og principper, som FN står for.

I Danmark er der under forsæde af udenrigsministeren nedsat en nationalkomite for højtideligholdelsen af De forenede Nationers 25-årsdag, og man drøfter en lang række mulige aktiviteter. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpå men blot nævne, at hovedvægten netop vil blive lagt på oplysningsvirksomhed og ungdommen.

Nationalkomiteen vil såvel som den danske regering nøje følge arbejdet i udvalget for FN's 25-årsdag. Vi er overbevist om, at der vil blive megen inspiration at hente herfra, og når vi bliver opfordret dertil, vil vi gøre vort bedste for at samarbejde med udvalget med henblik på at få de bedst mulige resultater ud af jubilæets højtideligholdelse, således at vi kan gøre os håb om at omsætte denne ceremonielle begivenhed i konstruktive og konkrete resultater.